

GENRE: Bibelstudier

TITEL: Loven, løftet og Kristus

A photograph of a person standing on the peak of a mountain. A long, narrow staircase of wooden planks leads up the slope of the mountain. The background shows other mountain peaks under a hazy, overcast sky. The overall color palette is muted, with earthy browns and greys.

INTRODUKTION

Dette er femte oplæg af ti i serien "Galaterbrevet". I bliver ledt gennem Gal 3,15-29, hvor Paulus redegør for forholdet mellem loven og løftet.

FORFATTER: Simone Ettrup Bojesen
VARIGHED: 90 minutter

ALDERSGRUPPE: 17-30+
SESSION: 5 af 10

Kort beskrivelse

Dette er femte oplæg af ti i serien "Galaterbrevet". I bliver ledt gennem Gal 3,15-29, hvor Paulus redegør for forholdet mellem loven og løftet. Oplægget tager afsæt i 1 Mos 12,1-3, som er den GT-tekst, som ligger til grund for teksten fra Galaterbrevet.

Indledning

Gammel og Ny Testamente (GT og NT) siges sammen, men hvad har de egentligt med hinanden at gøre? Der tales om Guds løfter i begge, men hvad er indholdet af dem? Er det det sammen både i GT og NT? Og hvad har det alt sammen med Jesus at gøre, og det at være iklædt Kristus?

Hvis Guds ord til Abraham også gælder for galaterne, så mange år efter, gælder de så også for os i dag? Hvad vil Gud sige til os med sit løfte?

Det er nogle af de spørgsmål, som I kommer til at dykke ned i med dette oplæg.

Indled med at tage en runde: Hvilket forhold har du til GT? Hvad betyder Guds løfter for dig?

Bøn

"For I er alle Guds børn ved troen, i Kristus Jesus." (Gal 3,26)

Begynd med en kort bøn for samlingen. Bed om, at Helligånden må lede jer og lade jer lære Gud bedre at kende. Bed ligeledes om, at I i smågruppen må være frimodige og komme med de tanker og den viden, I hver især har.

Afslut samlingen med længere tid til bøn. Giv hinanden mulighed for at dele bedeemner, og brug tid på at bede sammen og for hinanden i gruppen. Udfordr jer selv til at bruge noget tid på at takke Gud. Tak for hans trofasthed, hans uforanderlighed, hans vedvarende kærlighed, trods vi gang på gang vender ham ryggen og svinger ham... listen er lang. Hvad har du særligt at takke for i dag?

Hoveddel

Før I læser dagens tekst i Galaterbrevet, skal I begynde i GT. Det vil være med til at give jer en bedre forståelse for det betydningsfulde i Paulus' ord.

Guds velsignelse (1 Mos 12,1-3)

Gud vil, at ALLE mennesker skal velsignes. Han ønsker inderligt, at vi skal stå hellige og rene for hans ansigt, så vi kan have fællesskab med ham. Gud har udvalgt os, inden han skabte verden.

Derfor forberedte han en fuldstændig frelse for os mennesker, før vi blev skabt, så vi kan have fællesskab med ham. Han kender os til fulde, og ved at vi med vores synd ikke kan frelse os selv. Derfor træder Gud ind og vælger suverænt ét menneske, nemlig Abraham, og ét folk, Israel, for at han derigennem kan nå hele verden.

Løftet er givet til Abraham og hans afkom: Israel. Israel bestod ikke af nogle specielle mennesker, med særlige evner eller særlig visdom. Israel bestod både af troende og vantro mennesker, der var ganske almindelige. Men Gud vælger dem til at føre sit løfte ud, og dét gør dem til et særligt folk. Et folk, hvorigennem Guds trofasthed og kærlighed gang på gang kommer til udtryk. Han bevarer dem i slægt efter slægt og i krig efter krig. Selv når de fordrives fra hjem og land, bevarer han sit folk, for at hans løfte kan blive ført ud.

Gud er trofast mod sit folk igennem hele historien. Han er også tro mod sit folk i dag. Jøder vender tilbage til Israel, som der står profeteret om, og vi, der tror på Jesus, er ligeledes hans folk. Flere og flere tager altså imod Guds velsignelse igennem løftet.

- Hvilken betydning har løftet for dig?
- Er Gud trofast i dine øjne? Hvorfor/hvorfor ikke?

Gud opbygger vores tillid til ham og hans troværdighed igennem sin vandring med Israel. Han viser, at han har valgt at stå ved sit ord i slægt efter slægt, for at vi kan blive frelst. Selvom israelitterne ofte gik direkte imod Guds ord, er han trofast.

I kan med fordel også se denne [video](#) fra The Bible Project, som beskriver, hvordan Gud i Jesus genopretter de pagter, som mennesket igennem tiden har brudt.

Loven og Guds løfter (Gal 3,15-29)

- Hvad lagde I særligt mærke til i teksten?
- Hvad skriver Paulus omkring løftet, og hvilken rolle spiller loven i forhold til løftet?

Løftet, om en velsignelse gennem Abrahams afkom, kædes senere i Mosebøgerne mere tydeligt sammen med flere profetier om, at der vil komme én, som skal blive til velsignelse for hele folket. (f.eks. 1 Mos 26,4; 28,14) Paulus understreger, at der er tale om afkom i ental og ikke flertal, og han konkluderer, at denne ene er Kristus.

Betyder det så, at løftet kun er til én person/ét afkom? Betyder det, at løftet kun gælder Kristus?

Ja, løftet er givet til Abraham og hans afkom, Kristus. Gennem dåben og troen på Kristus, bliver vi ét med Kristus (vers 26-27). Det betyder ligeledes, at vi får del i løftet. Gud ønsker at velsigne alle mennesker; selv os i dag så lang tid efter, at han gav Abraham løftet.

Løftet står stadig ved magt, for som Paulus slår fast overfor galaterne, kan man ikke fjerne eller redigeret i et testamente (vers 15), hverken et menneskes testamente, eller det testamente Gud har givet. Derimod har Jesu komme ændret vores status i forhold til loven. Loven er ikke længere den som opdrager os. I stedet er vi Guds børn ved troen på Kristus (vers 23-26). Med Jesus blev troen åbenbaret for mennesker, for at vi ved troen på Jesus Kristus og ikke ved gerninger kan få del i løftet fra Gud (vers 22).

Betyder det da, at vi i dag kan være ligeglad med lovens bud og retningslinjer? Nej! Loven overbeviser os om synd og viser, at vi har brug for Jesu frelse også i dag. Ligeledes viser den, hvordan vi bedst kan leve vores liv efter Guds vilje. Loven er derfor paradoksalt nok, stadig en form for opdrager i vores liv, et redskab til at vælge til og fra i hverdagen. Forskellen er, at loven ikke længere er den, der dømmes os ud fra vores gerninger, da vi er iklædt Kristus og ved tro på ham, får del i arven.

- Hvilken frihed har Jesus givet os?
- Hvad gør Jesu tilgivelse i forhold til, at vi synder hver dag?

Jesus elsker os ud af synden. I dåben bliver vi ét med Kristus, ligegyldigt hvilken nationalitet, religion, synd eller hudfarve vi har. Vi bliver iklædt Kristi rene skikkelse, så vi kan stå foran Guds ansigt uden frygt. Hvis vi vælger at sige ja til den gave, Gud rækker os i dåben, og vælger at tro på Jesus, velsigner Gud os med sin arv.

Vi er ét med Kristus, og det betyder også, at vi er ét med alle andre, som tror på ham. Vi er alle lige i Kristi øjne (vers 28-29).

- Ser vi hinanden som lige i IMU?
- Hvordan er vores omtale af vores kristne brødre og søstre i Danmark? Afspejler det, at vi er lige i Kristus?
- Taler vi til og om hinanden med respekt og kærlighed på tværs af forskellighed? Eller ser vi mere, hvad der er rigtigt og forkert hos hinanden?
- Hvad kan vi konkret gøre for at forbedre vores syn på hinandens forskellighed, trods vi alle er iklædt Kristus?

At vi er iklædt Kristus, betyder ikke, at vi alle er ens. Vi har samme "status" overfor Gud, vi er alle frelst ved Jesu blod. Vi har også samme værdi hinanden imellem, men vi er ikke ens. Vi ser stadig forskellige ud, har forskellige kompetencer og udfordringer. Vi er stadig skabt unikke af Gud. Det må vi huske i vores måde at tale til hinanden og tænke om hinanden på.

Anvendelse

Skriv afslutningsvis to pointer eller opdagelser, som du tager med dig fra samlingen og sæt sedlen et sted, hvor du ser den flere gange i ugen, så du konkret vandrer videre med din nye viden og måske en udfordring. Start evt. også med, at læse sedlerne fælles næste gang I mødes og tal om, hvordan det går med eventuelle udfordringer fra dette oplæg.